

Al lerende doen wij

Medio juli verhuisden we voor taal- en cultuurstudie naar Hongarije. We waren in februari al gestart met het leren van de taal, maar met allerlei reguliere bezigheden die doorliepen, de opleiding in Driebergen bij de GZB, het voorbereiden op onze Uitzendienst en de naderende verhuizing, hadden we zelf het idee dat het allemaal niet echt snel vorderde.

Misschien leggen we de lat voor onszelf ook wel hoog, maar we zijn doeners en graag maken we dan ook flinke slagen als we onze tanden ergens ingezet hebben. Voor ons voelde het dan ook als een verademing om direct na onze verhuizing het aantal taallessen per week te kunnen opschroeven, net als het huiswerk, om zo de druk bij onszelf wat betreft het leren van de taal verder op te voeren.

Voorbeeld van ons huiswerk

Nu we enkele maanden gesetteld zijn en onze draai beginnen te vinden, zoeken we actief naar mogelijkheden om het leren en het spreken van de Hongaarse taal verder te kunnen stimuleren. We hebben ons in september aangesloten bij Kántus, het oudste koor van Hongarije, opgericht in 1739, maar nog altijd springlevend, doordat het koor gezegend is met vele jonge leden, die tweemaal per week een twee uur durende repetitie bezoeken.

Het mes snijdt voor ons aan drie zijden, want naast het feit dat we ons hart kunnen ophalen, wat betreft het uitoefenen van de zangkunst, kunnen we werken aan onze sociale contacten en het correct spreken van de Hongaarse taal is zeker op een koor essentieel om niet letterlijk uit de toon te vallen.

We bezoeken daarnaast zoveel mogelijk relevante projecten in de regio van Debrecen en zelfs tot over de landsgrenzen. Vooral de Hongaarse projecten zijn voor ons interessant, omdat de mensen over het algemeen geen woord over de grens spreken en louter het Hongaars beheersen. We merken dat, ondanks onze nog wat houterige uitspraak, mensen het enorm waarderen als we alleen al proberen Hongaars te spreken. Dat is bemoedigend en breekt direct het ijs met onze gesprekspartners.

We hebben kortgeleden een eerste ontmoeting gehad met de Hongaarse Hervormde kerk in Slowakije en op dit moment worden de voorbereidingen getroffen voor een strategisch plan, zodat wij concreet aan de slag kunnen.

In de tussentijd hebben wij contact gezocht met een pastor van de Hervormde kerk van Debrecen en die introduceert ons binnen diverse geledingen van de gemeente waar wij de zondagse eredienst bezoeken. Dat is voor ons erg waardevol, want tijdens de wekelijkse bijbelstudie worden wij namelijk flink uitgedaagd om de lokale taal te spreken, net als bij de dagbesteding voor gehandicapte jongeren en een centrum voor daklozen.

In aanloop naar Kerst hopen wij ons in te zetten voor de diaconie van de kerk bij het inzamelen van levensmiddelen voor mensen, die dit in de komende winterperiode heel hard nodig hebben.

Zo proberen we de tijd die wij op dit moment beschikbaar hebben, naast onze taalstudie, in te vullen met een praktiserende vorm van Hongaars huiswerk.

Want stilzitten is voor ons natuurlijk geen optie. En, zoals een bekend spreekwoord luidt: "Al lerende doen wij!"